

הבימה

פנדריי אוד בס

פנדריי הגיבור היא הצגה הבאה ללמד את הצופה, כי בין הווי השטח הגדול של יפו, המתואר במחזהו של יגאל מוסיגוון אלדוראדו, ובין הווי העיירה היהודית שקלוב, ברוסיה הצארית, קיים דמיון מפתיע.

בשני המקרים, הגיבור הוא צעיר אלים, המעוניין לחזור למטב ולשאת לאשה נערה הגונה. בשניהם, נשפט אותו צעיר ללא יסוד לשבת בבית הסוהר. מובן, שבהמשך העלילה מתגלים הבדלים מקומיים: בעזרתם של מכרים מבית הסוהר הופך פנדריי (נחום בוכמן), שלא בדומה לאיש אלדוראדו (בנימין שלמן), לגיבור ההגונה העצמית היהודית.

שתי נכריות ויהודיה. אך עוד לפני כל הפרשה ההירואית הזאת קורים דברים:

שחקנים בוכמן ורביד ב. פנדריי הגיבור. שיכורים, נואפים ומשוגעים למחצה

כאב ראש

הצטננות ראש

ומחושי שרירים

אינו גורם לכאבי בטן והפרעות בעיכול.

טפל אינו אחד אלא ארבעה חומרים רפואיים בדוקים ובטוחים המשככים כאב, מעודדים מדיכאון ומביאים להקלה מיידית וממושכת.

סבליות טפל עוברות דרך כלי העיכול אל מחזור הדם

סבליות טפל מתמססות במהירות ומכביחות הרגעת כאב מידית

טפלי ארזות באריות צלופן היגינית ונמכרות לשימוש ביתי בחבילות בנות 40 אריות - 80 טפלות.

וינדרגס (ישראל) בע"מ ביח"ר לייצור רפואות וינטרופ בישראל

מדע

ביולוגיה

עד 120

ברנארד שאו, הסופר האנגלי המפורסם שמת בגיל 92, האמין כי לולא רגלו השבורה יכול היה לחיות 300 שנה. הוא טעה. כי למרות שגילו האדם המודרני הממוצע עלה בהרבה על גיל קודמיו, הושגה התוצאה רק על-ידי הקטנת אחוז המתים בטרם יזמגם. לגיוון הזיקנה טרם נמצאה תרופה.

הנסויים שוכו לפירסומת הרבה ביותר בשטח זה היו ניסויי הניתוחים הפלסטיים, בהם הורכבו אבריימין של גורילות צעירים לגופם של בני אדם, כדי להורים אל תוך הדם הורמונים של גוף צעיר. התוצאה היתה: כמה גורילות נועמים ושוהה ארוכה של בדיחות וצחוק על חשבון החוקרים.

עק עכברים ואנשים. הביולוגים חזרו כבושת פנים אל מעבדותיהם ועכבריהם. הם נתנו לעכברים כמיות גדולות של אוכל; העכברים השמינו ומתו בגיל 950 יום. הם נתנו לעכברים מעט אוכל - והם מתו מרעב. בחזונה מאוזנת, לעומת זאת, האריכו העכברים חיים עד 1000 - 1150 יום.

פרופסור אווין מקקאי, מדען אמריקאי, המציא אפשרות רביעית: הוא נתן לעכבריו מזון עני בקלוריות אך מאוזן משאר ה' בחינות. עכבריו גדלו באיטיות, בגיל 1000 ימים היו עדיין גורים. הוא נתן להם תוספת מזון והם החלו להתגבר באופן נורמלי; חיו עוד כמה מאות ימים עד שמתו מזיקנה.

נסיון זה הוכיח כי על-ידי הזנה מכוונת אפשר להאריך את תקופת הילדות של עכברים. מה שאפשרי אצל עכברים, לדעת כמה ביולוגים, עלול להיות אפשרי גם אצל האדם. אך התוצאה לפועל נראתה קשה ביותר - כי אם יצליח המדע להאריך את תקופת הילדות של האדם בעשר שנים או יותר, יערער הדבר את מיבנה החברה ה' אנושית כולה.

פאנדריי, שולמת קצבים בעל שרירי כרול, מצליח לכך את חיייה של הפריצה המקומית, בעלת האחוזה, הופך לבן בית לילי בביתה, באותם הערבים בהם הוא פגוי מהתעללות עם המשרת קטרינושקה (שושנה רביד) באסם גביר העיירה (דוד ורדי).

אבל גם בעזרת שתי אלה אין פנדריי מצליח להשביע את רעבונו המיני. לכן הוא מחזר גם אחרי מרי (מרים זוהר), בתו של עגלון מכובד (חיים אמיתי), וקורא לה: "כירכרונת שלי! טרמומטר שלי!" לבסוף, נכנע הטרמומטר לטמפרטורה. פנדריי הופך עגלון, ומרי הופכת אשתו.

"להתמסר? לכל גבר!" זמן קצר אחרי הנישואין נאסר פנדריי, לאחר שהוא מונע את ספסר העיירה (שלמה ברוק) מל' אסור את הגביר החשוד בהצתת שריפה. בשעת מסרו הממושך מנסה אויבו המושבע של פנדריי, העגלון קושקה "שלחבת" (שמו" אל רוונסקי), לפתות את מרי הבוודת. הוא אינו מצליח, אף על פי שמרי מתחדה אחר כך באונו פנדריי החוזר: "לא רק לקוש" קה - לכל גבר הייתי מוכנה להתמסר!" וכן הלאה, וכן הלאה.

כל הבליל הזה, שיצא במפתיע מתוך עי- בודו של רומאן מצויין, מוגש על-ידי הבמאי שמעון פינקל במין תמימות מורה, מתוך נסיון משונה להעלות על הבמה מעין פורגי ובס יהודיגלותי, כשהמוסיקה הרעשנית של מרק לכרי וריקודים בנוסת הויבוק של רות האריס מסייעים בידו.

"קלוקה, קלוקה וחסר-כשרון". ההצגה, שהיא אחת הגרועות ביותר שעלו על הבמה הישראלית בחמש השנים האחרונות, לא היתה אולי כה מרגיזה, אילמלי צירף לה המחבר זלמן שניאור פתח-דבר שחצני ומנופח, אשר הבימה, מתוך התעלמות מוד' לטת מכללי הטעם הטוב, הרפיסה אותו בתוכניה.

את התיאטרונים בישראל, קבע שניאור, חקף "כמין רגש של נחיתות" שבגללו החלו, ללא כל סיבה נראית לעין, להציג כמעט רק את "ככל הנוצח בארץ" או "תרגומים גרושים משל ספרות אמריקה מסוימת" במ'.